

بهترین و بالاترین خصلت‌ها از منظر امام حسن عسکری (ع)

دوران امامت امام حسن عسکری (ع) دورانی حساس و متفاوت بود. یکی از وظایف سنگین امام آماده ساختن شیعیان برای امامت و غیبت امام زمان (عج) بود.

دوران امامت امام حسن عسکری (ع) دورانی حساس و متفاوت بود. یکی از وظایف سنگین امام آماده ساختن شیعیان برای امامت و غیبت امام زمان (عج) بود.

یکی دیگر از مهم‌ترین کارهای امام حسن عسکری (ع)، همانند پدر و اجداد طاهریتش، تربیت شاگرد و حفظ فقه تشیع و اندیشه ناب اسلام در برابر دشمنان و مخالفان بود تا آن جا که بیش از ۲۶۰ نفر را از شاگردان آن امام نام برده‌اند. امام حسن عسکری (ع) در کنار کارهای علمی، مجموعه‌ای از تفسیر، روایات، معارف اسلامی و عقاید را نیز تألیف کرد که تفسیر و مواظب‌قصار از آن جمله‌اند.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، حضرت امام حسن عسکری (ع) در سال 232 هجری قمری در روز هشتم ماه ربیع الثانی در شهر مدینه به دنیا آمد، پدر آن حضرت امام هادی (ع) و مادر محترمه‌شان بانویی است که نام مبارکشان "حدیث یا حدیثه یا سوسن یا لیلی" است.

نام ایشان حسن، و کنیه آن بزرگوار ابو محمد و از القاب این امام بزرگوار "زکی و عسکری" است. آن حضرت را برای زیر نظر داشتن و کنترل رفت و آمدها، در محل سکونت سپاهیان ترک تبار دربار عباسی سکنی داده بودند و از همین جاست که به آن حضرت «عسکری» می‌گویند.

امام یازدهم (ع) بنا بر وظیفه الهی و منصب امامت و هدایت راستین امت به سوی برنامه‌های تعالی بخش اسلام ناب محمدی (ص) و ایجاد حکومت بر حق اسلامی و برقراری عدالت اجتماعی، سیاسی و اقتصادی برابر تمام انحرافات و کج روی‌های حاکمان جبار بنی عباس ایستادگی کرد و برای لحظه‌ای عملکرد آنها را تأیید نکرد.

خلفای معاصر حضرت:

امام عسکری (ع) در مدت کوتاه امامت خویش (6 سال) با سه نفر از خلفای عباسی که هر یک از دیگری ستمگرت‌تر بودند، معاصر بود، این سه تن عبارتند از: المعتز بالله (252 - 255)، المهدی بالله (255 - 256)، المعتمد بالله (256 - 279) خلفای عباسی که روز نخست به نام طرفداری از علویان و به عنوان گرفتن انتقام آنان از بنی امیه قیام کردند، آنچه را که قبلاً به مردم وعده داده بودند، نادیده گرفته و مانند خلفای بنی امیه و بلکه بدتر از آنان ستمگری و خود کامگی را آغاز کردند.

خلفای عباسی از هرگونه اعمال فشار و محدودیت نسبت به امامان دریغ نمی‌کردند و این فشارها در عصر امام جواد (ع) و امام هادی (ع) و امام عسکری (ع) در سامتراً به اوج خود رسید. شدت این فشارها به قدری بود که سه پیشوای بزرگ شیعه که در مرکز حکومت آنها (سامتراً) می‌زیستند، با عمر کوتاهی جام شهادت نوشیدند.

آشنایی امام به تمام لغات و زبان‌ها و دیگر علوم:

در وصف امام حسن عسکری (ع) می‌توان به سخنان مرحوم شیخ مفید، کلینی، راوندی و بعضی دیگر از بزرگان که در کتاب‌های خود آورده‌اند اشاره کرد مبنی بر اینکه: یکی از خادمان حضرت ابوالحسن، امام علی هادی علیه السلام - به نام نصیر خادم - حکایت کند: بارها به طور مکرر می‌دیدم و می‌شنیدم که حضرت ابومحمد، امام حسن عسکری علیه السلام در حیات پدر بزرگوارش با افراد مختلف، به لغت و لهجه ترکی، رومی، خزری و... سخن می‌گوید.

مشاهده این حالات، برای من بسیار تعجب‌آور و حیرت انگیز بود و با خود می‌گفتم: این شخص - یعنی؛ امام عسکری علیه السلام - در شهر مدینه به دنیا آمده و نیز خانواده و آشنایان او عرب بوده و هستند، جایی هم که نرفته است، پس چگونه به تمام لغت‌ها و زبان‌ها آشنا است و بر همه آنها تسلط کامل دارد؟!

تا آنکه پدرش امام هادی علیه السلام به شهادت رسید و باز هم می‌دیدم که فرزندش، حضرت ابومحمد عسکری علیه السلام با طبقات مختلف و زبان‌ها و لهجه‌های گوناگون سخن می‌گوید، روز به روز بر تعجب من افزوده می‌گشت که از چه طریقی و به چه وسیله‌ای حضرت به همه زبان‌ها آشنا شده است؟!

تا آنکه روزی در محضر مبارک آن حضرت نشسته بودم و بدون آنکه حرفی بزنم، فقط در درون خود، این فکر را گذراندم که حضرت چگونه به همه لغت‌ها و زبان‌ها آگاه و آشنا شده است؟!

که ناگهان امام حسن عسکری علیه السلام به من روی کرده و مرا مورد خطاب قرار داد و فرمود: خداوند تبارک و تعالی حجت و خلیفه خود را که برای هدایت و سعادت بندگان تعیین نموده است، دارای خصوصیات و امتیازهای ویژه‌ای کرده، همچنین علم و آشنائی به تمام لهجه‌ها و لغت‌ها حتی به زبان حیوانات را دارند. و نیز معرفت به تسبب شناسی و آشنائی به تمام حوادث و جریانات گذشته و آینده را که خداوند متعال از باب لطف به حجت و خلیفه خود عطا کرده است دارند، به طوری که هر لحظه اراده کنند، همه چیز و تمام جریانات را می‌دانند.

سپس امام حسن عسکری علیه السلام در ادامه فرمایشاتش افزود: چنانچه این امتیازها و ویژگی‌ها نبود، آن وقت فرقی بین

آنها و دیگر مخلوق وجود نداشت و حال آنکه امام و حجّت خداوند باید در تمام جهات از دیگران برتر و والاتر باشد. (اصول کافی: ج 1، ص 509، ح 11)

احادیثی گهربار از امام حسن عسکری

امام فرموده‌اند:

- * جدال مکن می‌رود خوبی و حسن تو و مزاح مکن که جرئت می‌کنند و دلیر می‌شوند بر تو.
- * دو خصلت است که بهتر و بالاتر از آنها چیزی نیست: ایمان به خدا و سود رساندن به برادران.
- * وصال خداوند سفری است که جز با مرکب شب زنده‌داری به دست نمی‌آید.
- * فروتنی نعمتی است که بر آن حسد نبرند.
- * هر که بر مرکب باطل نشیند، در سرای پشیمانی فروشد آورد.
- * هر که در مصرف آب (وضو و غسل) زیاده‌روی کند، مانند کسی است که وضو و غسل خود را باطل کند.
- * خنده بیجا از نادانی است.
- * از بلاهای کمرشکن، همسایه‌ای است که اگر کردار خوبی را ببیند نهانش سازد و اگر کردار بدی را ببیند آشکارش نماید.

منابع:

بحارالأنوار، ج ۷۸، ص ۳۷۹.

تحف العقول، ص ۴۸۹.

بحارالأنوار، ج ۷۸، ص ۳۷۹.

بحارالأنوار، ج ۷۸، ص ۳۷۷.

تحف العقول، ص ۳۶۳.